

eller under fremmed Flag og for ſaa vidt være ilde ſtillede. Denne Banſtelighed hjæl- pes de ud over derigennem, at der nu aab- nes Afgang til, at de kunne ſaa deres Skibe registrerede og lade dem ſejle under danſt Flag. Paa den anden Side er der i Hen- ſeende til ikke-indſødte Perſoners Afgang til at lade deres Skibe ſejle under danſt Flag opſtillet ſtrængere Beſtemmelſer, for ſaa vidt den nugældende Ret kun kræver, at de ſkulde være boſatte her i Landet, medens dette Lovforſlag kræver, at de ſkulde have været boſiddende her mindſt fem Aar. Ogſaa denne Forandring er viſtnok heldig, for ſaa vidt ſom den bidrager til at afværge Muligheden af Proformabofættelſe, ſom navnlig kan være generende i Krigſtilfælde, idet vi have haft Ekſempler paa, at f. Eks. Krigsførende Mag- ters Underſaatter flyttede til det danſke Mo- narki og lod deres Skibe ſejle under danſt Flag, hvilket naturligvis kunde være til Ulempe for den danſke Stat. I det oprin- delige Udkast var der foreslaaet, at man ſkulde kræve to Aars Boſættelſe i Landet; nu er Ti- den forøget til fem Aar — det er en Vndring, ſom vi mene, der ikke er nogen Betænkelig- hed ved.

Hvad der derimod har voldet en Del Betænkelighed, er den ſidſte Vndring, ſom gaar ud paa, at et Skib kan bevare ſin Ret til at ſejle under danſt Flag, ſkønt indtil en Tredjedel af det er i Udlandinges Eje. Man har ment, at det ſkulde være en Beſtemmelſe, ſom var i Strid med folkeretlige Regler, ſkulde kunne kompromittere danſke Skibes Egenſkab ſom neutrale Skibe og derved berøve den danſke Handelsflaade den Fordel, ſom dens Egenſkab ſom neutral Handelsflaade netop kunde medføre for de danſke Rederier i Tilfælde af Krig mellem andre Stater; den vilde kunne udsætte dem for at blive anholdte, bragte for Priferetterne og maaſke blive kondemnerede; det vilde ſvække Tilliden til den danſke Handelsflaade, lægge et Tryk paa Rederierne, volde en Følelſe af Ueng- ſtelſe og Uſikkerhed, ſom oven i Købet kunde antages at ville medføre, at den Afgang til at benytte fremmed Kapital, ſom denne ny Beſtemmelſe giver dem, ikke vilde blive benyttet, og at det Gode, ſom den for ſaa vidt ſkulde medføre for de danſke Rederier, nem- lig Agangen til at optage fremmede Penge, ikke vilde kunne komme dem til Gavn. Jeg tror ſaa ontrent at have refereret de Be- tænkeligheder, ſom have gjort ſig gældende, men ſom jeg for mit Vedkommende ikke kan dele. Det vil ſes, at vi have erhvervet en Erklæring fra Udenrigsministeriet, aldeles officiel, udfærdiget paa udenrigsministerielt Papir, med Udenrigsministerens Underſkrift,

hvis Indhold jeg har tilladt mig i Korthed at referere i Erklæringen, og alle de, ſom have ſet den, ville vide, at denne Indholds- angivelse er korrekt. Naar jeg ikke er gaaet i Enkeltheder, er det af den Grund, at her er Spørgſmaal om udenrigſke Forhold, ſom jeg mener, at det ikke er uſteltigt eller heldigt at komme nærmere ind paa. Men jeg kan kun forſikre, at Indholdsangivelsen er rigtig, at den lyder paa, at der ikke er noget i Vejen for at vedtage denne Beſtem- melſe, ſaaledes at vi hverken derved gøre os ſkyldige i Folkerets- eller Traktatsbrud.

Naar jeg ønsker noget udførligere at begrunde, hvorfor dette Reſultat, ſom Uden- rigsministeriet opſtiller, ogſaa efter min Op- ſættelſe er korrekt, ſaa har jeg en ſærlig Grund dertil. Under Forhandlingen om den forrige Registreringslov i 1867 er der nemlig faldet Udtalelſer baade fra Miniſte- ren og fra Ordſpørgeren i Udvalget, ſom kunde paaberaabes imod, at vi ſkulde have Lov til at vedtage en ſaadan Vndring, og jeg øn- ſker ikke, at eventuelt diſſe Udtalelſer ſkulde kunne dokumenteres imod os, hvis Sagen mod Forventning ſkulde komme til at blive Genſtand for Tvivl, uden at man tillige kan dokumentere, at diſſe Udtalelſer have fundet Modſigelse i det ſamme Ting, hvori de ere fremſatte, at man her med Beſtemthed har hævdet, at vi ere fuldt berettigede til at vedtage et Forſlag ſom det foreliggende uden derfor at gøre os ſkyldige i nogen ſom helſt Retsſtridighed, idet vi kun benytte en Handle- frihed, ſom enhver Stat har med Henſyn til Ordningen af det paagældende Anliggende. Jeg ſtal til Begrundelſe deraf tillade mig at gøre opmærksom paa, at Spørgſmaalet om Skibes Nationalitet, om Betingelſerne for deres Ret til at ſejle under et Lands Flag, ingenlunde fra førſt af hovedſagelig er rejſt og beſvaret med Henſyn til Spørgſmaalet om deres Egenſkab og Retslighed ſom neu- trale Skibe i Krigſtilfælde. Det er ikke rejſt med Krigsforhold for Oje, men tværtimod med Henſyn til Skibes Behandling i det fredelige Samvæm mellem Nationerne, med Henſyn til Afgørelſe af, hvorvidt et Skib ſtal have Afgang til et Lands Havne, og hvorvidt det ſtal være begunſtiget med Henſyn til de Afgifter, der ſvares i de paa- gældende Havne. Det er alſaa fra et rent fredeligt, økonomiſt Synspunkt, Spørgs- maalet er rejſt, og jeg drifter mig yderligere til at paasta, at Beſvarelsen af Spørgs- maalet i hvert enkelt Tilfælde ikke har fundet Sted med folkeretlige Henſyn for Oje, men derimod er blevet afgjort efter Statens egne økonomiſke Interesſer.

Det er diſſe to Sætninger, ſom jeg